

Kötelező vers

Hétfvári Andrea: A kék szekrény

Van egy kék szekrény a padlásunkon.
Nagyi szerint csupa titkos holmi
van benne elrejtve. Csupa titkos.
Ez igazán jól hangzik!
Mi lenne... ha egyszer kinyitnám?
Felesleges! Csupa lim-lom és kacat –
legyint nagyapa.
Rettenetes káosz, már régen ki kellett
volna selejtezni – szörnyülködik anya.
Meg ne próbáld! Tudod, hogy a padlás
tele van egerekkel, molyokkal meg
pókokkal – néz rám szigorúan apa.
Egyedül nagyi bámul maga elé
titokzatos mosollyal az arcán.
Ezért minden este felmegyek
gondolatban a padlásra, és megállok
a nagy kék szekrény előtt. Csak nézzük
egymást barátságosan, mint a régi
ismerősök, de benyitni sohasem
merek. Még gondolatban sem.
Mi van, ha nagyapának van igaza,
és csupa lim-lom, kacat van benne?
Olyanok például, mint egy kopott
falióra, egy rejtélyes térkép, egy molyos
szőrme kabát vagy egy kitömött fécán?
Másnap este újra megállok gondolatban
a kék szekrény előtt. Mi van, ha anyának
van igaza, a rettenetes káosz kiömlik,
hatalmasra nő és beteríti a padlást,
még mielőtt el tudnék menekülni?
Apa szerint rendes gyerek nem
tartózkodik a padláson szekrények
és lim-lomok társaságában. Azt ugyan
nem tudom, rendes gyerek vagyok-e,
de mégsem hagyhatom magányosan
ácsorogni a kék szekrényt, főképp,
ha nagyira gondolok. Talán megtalálnám
benne kedvenc pávatollát, amit boldogan
viselt a kalapján egy réges-régi bálon.
Vagy apa törött olvasólámpáját,
esetleg a piros, felhúzható, zenélő
mikulásom vagy anya beszáradt
ecseteit, amivel az első képeit készítette.
Felesleges! Rettenetes. Meg ne próbáld! –
Nehéz mindenkinek a kedvére tenni.
Legjobban mégis annak örülnék,
ha a nagy kék szekrénynek nem kellene
magányosan, bezárva ácsorogni a sötét
padláson. Ha egyszer ki merem
majd nyitni, talán az egerekkel és a
pókokkal is jó barátságba kerül.